

Ardından

– MESUT ÇİFTÇİ · 24 Haziran 2009

Gözlerim görmez,
Ve ellerim tutmaz oldu.
Büküldü belim, ağardı saçlarım.
Bir zamanlar bu dağlar benden sorulurdu,
Şimdi bir zamanlarla başlayan masallar uyduruyorum,
Şeker şerbet torunlarıma.
Çocuklarım büyüdü,
Hepsini evlendirdim, torunlarım oldu.
Bir zamanlar buralarda efelik ederken ben
Torun maskarası oldum şimdi.
Şikayetçi değilim,
Yalnızca şaşkınım.
Zaman akıp gitmiş, hayat ta öyle,
İnsanlarda.
Sanki bir ben kalmışım geriye.
Ölüm hala uzak gelse de
Hep öyle gelir ya hani,
Ondan hissettiğim bu uzaklık.
Önce ağabey oldum, sonra amca, sonra baba, şimdi de dede.
Arkadaşlarım öldü bir bir.
Bir ben kaldım sanki geriye.
Yaşlılıkmiş yalnızlığın ahbabı.
Arada sırada çocuklar geliyor,
Sayelerinde torunlarımı görüyorum.
Hala arıyorum Kerime'yi.
Çocuklarımın anası, benim hayat arkadaşım,
Sensiz olmuyormuş,
Sensiz zor oluyormuş,
Sensiz yapamıyormuşum.
Biliyorum geç oldu,
Geç te anladım.
Yakında gelirim yanına,
Şimdi uzak gelen ölümle.
Seviyorum seni,
Benden önce gitsen de,

Ben sensiz bıraksan da.
Unutamıyorum seni.
Ömrümü baharıydın biliyorsun,
Sen gittin, sonbahar kaldı geriye,
Ardından ölüm...